

Kız ve Minyatür Eşek

Çınar BİBER

Kız ve Minyatür Eşek

Çınar BİBER

Maya sarı yağmur çizmelerini giydi ve alet kemerini kırmızı tulumunun üzerine sıkıca bağladı. Bugün özel bir gündü: Çiftçi Ellis ile hayvan barınağını ziyaret ediyordu. Çamurlu patikadan seke seke yürüdü, iki kıvırcık topuzu zıplıyordu. Kapıda hasır şapkalı ve ekose gömlekli uzun bir adam sıcak bir gülümsemeyle duruyordu. "Hoş geldin, Maya!" dedi Çiftçi Ellis. "Tanışman için yeni bir arkadaşımız var."

Çiftçi Ellis, Maya'yı ahırın arkasındaki küçük bir padoka götürdü. İçeride, Maya'nın omzundan daha uzun olmayan minyatür bir eşek duruyordu. Yumuşak gri-kahverengi bir tüyü, krem rengi bir burnu ve oraya buraya seğiren uzun tüylü kulakları vardı. Başının etrafında küçük pirinç bir etiketi olan mavi bir yular vardı. "Adı Pippin," dedi Çiftçi Ellis. "Üç yaşında ve biraz utangaç."

Maya onu korkutmamak için yavaşça diz çöktü. Pippin uzun kirpiklerinin arkasından ona baktı. "Merhaba, küçük," diye fısıldadı. Eşek bir küçük adım attı, sonra bir tane daha, ta ki krem rengi burnu elini koklayacak kadar yaklaşına dek. Sıcak nefesi parmaklarını gıdıklayınca Maya kıkırdadı. "Senden hoşlandı," dedi Çiftçi Ellis. "Ama sağlıklı olmak için sadece arkadaşlardan fazlasına ihtiyacı var."

Çiftçi Ellis, Maya'ya padoku gezdirdi. "Minyatür eşekler küçük olabilir, ama ihtiyaçları büyüktür," diye açıkladı. "Pippin'in her gün taze suya, yiyecek iyi samana ve koşup dinlenecek güvenli bir yere ihtiyacı var." Maya etrafına baktı. Su kovası devrilmişti, saman dağılmıştı ve gevşek bir çit tahtası rüzgârda sallanıyordu. "Eyvah," dedi. "Pippin daha iyisini hak ediyor."

Maya padoku dikkatli gözlerle inceledi. Otlar Pippin'in kısa bacakları için fazla uzun ve sertti. Çitin kaçıp gidebileceği bir boşluğu vardı. Ve küçük barınak tozlu ve karanlıktı. "Onarılmasına yardım edebilir miyim?" diye sordu. Çiftçi Ellis'in kırışık yeşil gözleri parladı. "Tam da bunu söylemeni umuyordum," dedi. "Pippin'in neye ihtiyacı olduğunun bir listesini yapalım."

Bir saman balyasına oturup bir plan yazdılar. Birincisi, temiz, taze su. İkincisi, tatlı saman ve bir tuz bloğu. Üçüncüsü, boşluğu olmayan sağlam bir çit. Dördüncüsü, yumuşak yataklı rahat bir barınak. Maya listeyi yüksek sesle okudu ve Pippin'in uzun kulakları onun sesine doğru döndü. "Bu tek bir küçük eşek için çok şey," dedi. "Ama buna değer," dedi Çiftçi Ellis. "Küçük hayvanların büyük ihtiyaçları vardır."

Maya suyla başladı. Kovayı parlayana kadar ovdu, sonra pompadan soğuk, temiz suyla doldurdu. Pippin koşarak geldi ve uzun, gürültülü bir yudum aldı. "Aferin oğluma," dedi Maya. Kovayı devrilmemesi için sağlam bir çengele astı. Çiftçi Ellis başını salladı. "Temiz su, mutlu bir eşeğe giden ilk adımdır," dedi. "Harika gidiyorsun."

Sıra çite geldi. Maya kalın eldivenlerini giydi ve bir çekiç aldı. Çiftçi Ellis ona gevşek tahtayı yerine nasıl çakacağını gösterdi. Maya dikkatlice çekiçledi, dili konsantrasyondan dışarı çıkmıştı. Pippin güvenli bir mesafeden izledi, tüylü kulakları dikilmişti. Son çivi de çakılınca Maya çiti çekti. Sağlam duruyordu. "Sağlam ve güvenli!" diye sevindi.

Sırada otlar vardı. Maya küçük bir orak aldı ve uzun yabani otları temizlemeye başladı. Zor bir işti ve kısa sürede kolları yoruldu. Ama Pippin'in kısa bacaklarını düşündü ve devam etti. Çiftçi Ellis biçilenleri bir yığına tırmıkladı. "Temiz bir padok, eşeğin çizik ve yara almasını önler," diye açıkladı. Maya alnını sildi ve gülümsedi. "Neredeyse bitti," dedi.

Son olarak barınak. Maya tozu süpürdü ve kalın bir taze saman tabakası yaydı. Bir çiviye yumuşak bir fırça astı ve köşeye bir tuz bloğu koydu. Pippin içeri girdi ve temiz samanı kokladı. Sonra üç kez etrafında döndü ve mutlu bir iç çekişle yattı. "Bayıldı!" diye fısıldadı Maya. Çiftçi Ellis kıkırdadı. "Rahat bir yuva yaptın."

Maya padoka baktı. Su parlıyordu, saman tazeydi, çit dimdik duruyordu ve barınak sıcak ve kuruydu. Pippin koşarak geldi ve krem rengi burnuyla omzunu dürttü. "Bütün bunları benim için mi yaptın?" der gibiydi kocaman kara gözleri. Maya onun tüylü boynuna sarıldı. "Her birini," diye fısıldadı. Çiftçi Ellis gülümsedi. "Nezaket büyük fark yaratır."

Güneş batmaya başlarken Maya çitin üstüne oturdu ve Pippin'in oynamasını izledi. Topuklarını havaya kaldırıp temiz çimende küçük daireler çizerek koştu. Sonra çite geldi ve başını Maya'nın dizine dayadı. "Mutlu," dedi. Çiftçi Ellis başını salladı. "Çünkü neye ihtiyacı olduğunu öğrenecek kadar önemsedin. Küçük hayvanların büyük ihtiyaçları vardır ve sen hepsini karşıladın."

Maya yaptığı her şeyi düşündü. Çiti onarmış, otları temizlemiş ve barınağı rahat hale getirmişti. Ama en önemli şey nezaketti. "Seninle gurur duyuyorum," dedi Çiftçi Ellis. "Bir sorun gördün ve çözmek için çok çalıştın." Maya, ön dişlerinin arasındaki boşluk görünerek gülümsedi. "Pippin her dakikaya değer," dedi.

Pippin yumuşak, gürültülü bir anırma sesi çıkardı ve su kovaasına koştı. Uzun bir yudum aldı, sonra yemliğinden tatlı samanı kemirdi. Maya onu sıcacık, dolu bir kalple izledi. "Sağlıklı ve mutlu," dedi. Çiftçi Ellis elini omzuna koydu. "Senin sayende. En küçük hayvanların bile çok sevgiye ve ilgiye ihtiyacı olduğunu öğrendin."

Gitmeden önce Maya, Pippin'i son bir kez fırçaladı. Gri-kahverengi tüyü parlıyordu ve uzun kulakları gevşemişti. "Yakında geri geleceğim," diye söz verdi. Pippin uzun kirpiklerini kıırttı ve burnunu onun yanağına bastırdı. Çiftçi Ellis ona küçük bir defter uzattı. "Bir sonraki ziyaretin için," dedi. "Belki başka bir hayvana yardım edersin." Maya deftere sıkıca sarıldı.

Eve dönerken Maya'nın sarı çizmeleri çamurda şapırdadı. Pippin'i ve onun rahat yeni padokunu düşündü. Özen göstermenin sadece yemek ve su vermekten fazlası olduğunu öğrenmişti. Dikkat etmek, çok çalışmak ve bütün kalbinle sevmek demekti. "Küçük hayvanların büyük ihtiyaçları vardır," dedi yüksek sesle. Ve her zaman yardıma hazır olacağını biliyordu.